

9345

פרוטוקול מס' 31 / ג

מישיבת ועדת הכספים, ביום ג', טו' בטבת תשי"ח
7.1.1958 בשעה 09.00

נכחו:

היו"ר י. גורי	ט. חזני
י. אפרתי	א. כהן
י. בדר	נ. לוין
א. בהיר	ז. סוזאני
ש. דיין	י. ספיר
א. הרצפלד	כ. קלטר
	י. קרגמן

סוזאני:

- לטעיף א': ז. סרף
ולטעיף ב' טר אריאלי
טר גפני
י. טאיר - משרד המסחר והתעשייה
טר דר-זיו - משרד האוצר
ד. וייט - מכס
טר קטרון
ז. בזק

לטעיף ב': מבקר המדינה ז. סוזס
טר טאירי
טר גרינוולד

סדר היום:

- א. צוי מכס על פלמטיקה וגומי, וזהורית
ב. טיכומי ועדת-המדינה בענין חוק מס-קניה
ג. המשך הדיון בחוק מבקר המדינה.

א. צוי מכס על פלמטיקה וגומי, וזהורית

היו"ר י. גורי:

עלינו להביא כחר לכל המאוחר לאימור
הכנסת את הצו הדרן בפלמטיקה וגומי (צו
מס' 10). שטענו את הביאורים של ח"כ חזני והיו גם שאלות וחילופי
דברים.

נ. לוין:

לפני כחדשיים הונאה לוועדה שאלת היטל מכס
על זהורית ולטרות שהוזמנו ב"כ הענף והתעשייה
ולטרות שכמה חברי ועדה התנגדו לכך, האוצר לא הסכים והעמיד זאת
להצבעה. עד עכשיו אנשי התעשייה לא הוציאו את הזהורית מהגנל לטרות
שהם צריכים לשלם דמי אחסנה והם עומדים לפני סגירת מפעליהם בגלל העלאת
המכס.

היו"ר י. גורי:

הדברים קצת תמוהים, כי אם זוהי הסיבה
הבלתי-אמצעית, הרי הדבר אוכר דרשני.
קשה להעלות על הדעת שהאוצר ינהל פוליטיקה פיסקלית כזאת, שטענה
מטריים ייעשה כחוק ידיעה ברורה מדבר זה יגרום לסגירת מפעלים מסוים
להעלאת המכס, והענין טעון בירור יסודי.

נ. לוין:

אינני חושב באוצר שהוא עושה זאת על סנת
לסגור את המפעלים, אבל הוא מנסה לקבל יותר
ויותר. גם "טפת הכים" הזאת, מלאה את הכוס". אמרתי בזמנו שזה דבר
רציני מאוד. ביחס לפלמטיקה וגומי הענין רציני ובעוד חודש או חדשיים
נצטרך לשבת פה ולדון, כי זה בלי כל ספק יגרום למשבר בתעשייה זו, ואני
מזהיר את חברי ועדת הכספים שהמצב הפעם רציני מאוד. את כל הנימוקים
הבאתי בפעם שעברה ולא אחזור על כך.

ט. חזני:

ביחס לזהורית שמעתי אתמול מסקור אחר,
גם כן משהו טעין דברי ח"כ לוין, והיית'

שסח אילו אנשי האוצר היו פתיחיים לענין זה. עד כמה ששקעתי, הטיבה היא שנעשו הזמנות בנתי-חרושה לפי הבסיס הקודם ועכשיו מתקשים קצת. בזמן שעסקנו באישור צו זה עכדה בפנינו הבעיה ועד כמה שאני זוכר התאריך הועתק.

ג. לוי:

זה היה לגבי צמר טנופץ.

ד. חזני:

אני רואה חובה לעצמי, בהיעדר ח"כ רובין, לוטר טה שהוא טען. הוא טען בוועדת הכספה שהצו בכלל איננו חוקי וכך אי-אפשר בכלל לאשרו. היה בזמנו צו שתקפו עמד לפוג סוף פגרת הכנסת והועדה הסכימה שלפני פקיעת תוקפו יפרטט האוצר צו חדש. ח"כ רובין טען שהצו השני אינו חוקי, שאם אתה אוטר שהוא חוקי אין לדבר סוף. על כך אוטר הסכל-הישר על חברי הועדה, שדבר זה יהיה לא הוגן מבחינה ציבורית אבל אין זו פגיעה בחוק. אחר כך קבעו היועצים המספטיים באופן כוחלט שאין שחר לטענות ח"כ רובין.

רשפתי לפני את דברי ח"כ לוי וברר בישיבה

הקודמת. ח"כ לוי אמר שהתווה עכשיו יחס לא טמאים בין פלסטיקה ובין כוצרי אלומיניום. ייתכן שזה נכון, אבל הטסקנה טכך, שצריך להשוות את הטצב באלומיניום לטצב בפלסטיקה. כן טען ח"כ לוי שהליברליזציה אינה פועלת. דומני שזה בחלקו נכון כבר עכשיו, ועל כל פנים יש יטור לחשוב שיהיה כך בזמן הקרוב. אלא היא הנותנת, שצריך כדיניות אחרת, קצת יותר תקיפה בעניני טס עקיפין. הליברליזציה באמת לא תפעל כל כך כי סתברר שהדרישה לטטבע זר עולה על כל הטטוער. כלומר, היא לא הועילה והלחץ הולך וגובר ויהיה צורך לחזור לטכסות ולהגבלה של הטטבע הזר. פירוטו של דבר שהחכירים יעלו, טכיון שהביקוש יותר גדול מההיצע של טטבע זר שהאוצר יכול להציע. אם טטילא נגזרה העליה, טופגת זאת הטטטלה. אם כתוצאה טכך החכירים עולים לצרכן, אין ברורה אחרת לאור הטצב אלא להטלים עם הטחטבה שבתנאים הנתונים, כל עוד לא נטצאה דרך ליצור איזה שהוא איזון בין ביקוש לבין היצע של טטבע זר, לא תהיה ברירה אלא לייקר יבוא אפילו בטביל הצרכן.

ח"כ שואל למה הסתינו עם החכמה הזאת עד

עכשיו. את הליברליזציה הנהיגו בזמן האחרון ועכשיו סתברר שהצריכה גוברת ללא הפסקה. אוטר ח"כ ברר שאם המחירים יעלג בארץ, לא יהיה גב יצוא. על כך יש דעות טונות, ויש אומרים שאם יש לך אפטרות לקבל רווחים טובים בשוק הטקוטי, אף פעם לא תעטה יצוא. ראשית, אנו רואים שעל אף ההעלאות הצריכה גדלה והולכת, אבל נכון דבר שני - שאם האינדוכס יעלה כתוצאה טכך, אז תהיה פגיעה ביצוא. הגבול הברור במדיניות זו של העלאות טכס צריך להיות באי-פגיעה באינדוכס. כלומר, לא להעלות מחירי טוצרים כאלה שנטצאים בטעגל האינדוכס. אני בטלעצמי הולך עוד קצת ואומר: הגבול צריך להיות, טוצרי אינדוכס וקצת יותר טזה.

י. טפיר:

עד כמה שאני טבין טדובר כאן בחכמה-גלם לפלסטיקה, וזו אחת הדוגמאות הטעניות של טילופים ושיבושים בהתפתחות היצרנית שלנו. הפער של הטרג'ין של רווח; טגדל ביצור חטרי פלסטיקה נובע טכך, שבעצם טבעם הם יותר זולים מאטר מוצרי אלומיניום, למשל. מאחר והטעבר הזה של טיטט בפלסטיקה או בחטרי טתכת הוא יותר אטי, והטתכת והאלומיניום עוד לא נעלטו לגטרי, נטארה בתודעה היטראלית של הצרכנות ההטואה בין שני הדברים, אם יבוא טיטטו ויטציא הטצאה יוצאת טן הכלל לגבי טה שקייה כיום, ויווצר כוצר שאפטר למכרו ברבע הטחיר וייטכר בטחצית המחיר לעומת דברים אחרים, תבוא הטטטלה ותגידי: אתה טרויח יותר טדי ואני רוצה לקחת חלק טהרווח. אזי בטאלת השאלה, לשם טה מטציאים בעולם? כי טה יוצא לצרכן טכל ההטצאות בטכניקה, אם כתוצאה טזה באה הטטטלה ואוטרת שהיא רוצה את טובת ההנאה ולא הצרכן? כאן טתעוררת שאלה הרבה יותר בטיטית והיא: לאן אנו רוצים להגיע; האם רוצים להגיע לצטצום הצרכנות היטראלית על-ידי העלאת מחירים?

צטצום היבוא.

א. כהן:

אבל כאן אתה טצטצם לא יבוא, אלא חוטר גלם.

י. טפיר:

זה גם כן יבוא.

ט. חזני:

י. ספיר: הכפסיר לצמצום היבוא הוא בדרך של העלאת סחירים וזאת לא תוכל לטתור. הכוונה כאילו לחסוך בדולרים גם לא בדרך של צמצום פיסי של ההקצבה בלבד, אלא בזה שאתה רוצה להכיא לידי כך שהציבור לא יצרוך, וזאת אתה עושה או ע"כ שאתה מעלה כלכתחילה את המחירים ע"י היטלים או שאתה מדביק אותם ע"י ההיטלים ומונע את הירידה. כשהמטלה מטילה היטל היא מונעת את יצרני הפלסטיקה מלהוריד את המחיר לצרכן, כי זה חלק מהוצאות הייצור והוא צריך לשלם את ההיטל, גם כשמתנאים טכניים או אחרים אפשר היה להוריד את המחירים.

אני חושב שכל השיטה הזאת, אם כי לטווח קצר יש בה הגיון, הרי מבחינה של טשק הטרינה זוהי קסטרופה. אלא פה מסתתרים תחת מטהו שאין לר יסוד: אינדקס. ההיטלים של המטלה וההוצאות חלים כיום על הרוב המכריע של המצרכים, אלא אם תבוא ותגיד לי: על לחם לבדו יחיה האדם, אז עליו אין היטלים. הרוב המכריע של מצרכים שהציבור הרגיל זקוק להם עולה במחירים גבוהים. אנחנו מחזיקים את הצריכה בגובה מסויים ומחזיקים את המחירים בגובה הרבה יותר גדול, ובזה מותכים למעשה את הדרך ליצוא. אולי נבדוק מהו ההיקף הכללי של כל הרווחים האלה של היצרנים. אז היתה באה תקופת מעבר עד שיבוא האדג'סטמנט. כשנכך אני שולל את הגישה כולה, כי אם יש ענף שיש בו פחות הצדקה לענין זה, הרי זה ענף הפלסטיקה. אני חושב שיש פה טקום של רביזיה של המחשבה. אני שולל את הענין בעיקר, כי הוא חלק של תכנית שהיא פסולה בתכלית, ואם נמשיך בדרך זו, הצדק שלנו יביא אותנו לפתח של חטאת.

ס. חזני: מה אתה מציע במקום זה?

י. ספיר: אני מציע שיעכבו את העסק הזה, ונקיים בירור בוועדה.

היו"ר י. גורי: גם אם נתקלים בבעיה רצינית, המסקנה היא שהענין טעון דיון יותר יסודי. אני למשל חושב שמדיניות המכס והגלו הם מאותם דברים שמדי פעם כדאי לוועדת הכספים תקיים דיון רחב ויסודי יותר, כבלי להתברר יהיה צמוד דוקא לצו מסויים.

ס. חזני: עושים זאת עכשיו.

היו"ר י. גורי: אבל אינני חושב שזו שיטה טובה, כמצרכים לאשר צו - וביחוד צו שקשור בתסבוכת של הוצאתו בפעם הראשונה - שיעכבו אותו ויפסיקו קיומו ללא בירור. אני מקבל את ההצעה לקיים בירור, אבל לא לקשור זאת בעיכוב הקריאה.

י. ספיר: אם אנו מאשרים את הצו הרי הוא קיים ועומד ללא הגבלה של זמן.

היו"ר י. גורי: נאטר לטר האוצר שהיות ונתעוררו בעיות שונות הועדה לא רצתה לעכב את הצו, אולם יחד עם זאת היא רואה צורך לקיים בירור רחב על ככה בעיות הקשורות גם בענין זה וגם בענינים אחרים, כשם שח"כ לוין הזכיר את ענין הזהירות.

י. ספיר: האם אי-אפשר לאשר זאת לחדשיים בלבד?

היו"ר י. גורי: אוכל להודיע טעל במת הכנסת שאגב הדיון כצו התעוררו כמה בעיות הקשורות בצו זה וגם בעיות אחרות, והועדה נוטלת לעצמה זכות כשחך חדשיים לקיים בירור. אמנם אי-אפשר לבוא טראש מה תהיינה המסקנות. הנה אפשר, שהכנסת והציבור ידעו כי הועדה מקבלת על עצמה לקיים עוד דיון בענין זה.

י. גורי: אני כוכן להעביר, כלחטה"ה זו לפליאת הכנסת.

א. כהן: ח"כ ספיר צודק אולי באופן תיאורטי, אבל אנו עוסקים בצו פלסטיקה וצריך להתיחס לענין הזה. לאדג'סטמנט כפי שאתה רואה אותו אפשרי, צריך עשרים שנה במדינתנו. לשם מה המציאו כנשיר ששמו מכס? - כדי שלא נזדקק לתהליכים מסויכים. האם הקיצוב של חמרי-גלם לפלסטיקה היא הדרך שאתה מציע? צדק ח"כ ספיר בענין אחד, כמאמר שהוא היה טבין זאת לטווח קצר, ולדעתי

הטובר באמת בטוח קצר. כל דבר כזה הוא לטווח קצר, אם לאחר גמר הטווח הזה יתברר שצריך להעלות ככס, להוריד ככס וכו'. כל התיאוריה של ח"כ ספיר היא תיאוריה ליברליסטית מאוד, שצריכה שנים רבות. לדעתי אפשר להתייחס לצו הזה רק כטו שהוא, כלומר רק למטרה הסצוטצית הטוגבלת כרגע, והיא כפולה: לצמצם את ההסתערות על רזרבת המטבע הזר בפלמטיקה, ולספוג רווחים-יתר. הערכתו של האוצר יכולה להיות מוטעית בענין מסויים, ואם יתברר שהיתה טעות בהערכה אפשר וצריך לשנות זאת.

י. סרגסון:

ח"כ ספיר רצה להוכיח שהממשלה טייקרת את המוצר הזה, ואין זה נכון. הוא הגן כאן על היצרן, שתינתן לו אפשרות להרוויח. אני כבין שיש קונפיונסטורה בענף זה והיצרנים מרויחים. כל זה היה הוגן לולא עמדה כאן הממשלה בכרכן ונתנה את חומר הגלם בזול. לכן מוצדק מאוד הצו הזה, שבא לספוג את הרווחים. הם מקבלים חומר-גלם זול, ומבחינה מסקית זה מוצדק וצריך לאשר את הצו.

י. בדר:

אני רוצה למחות קודם כל נגד הקונצפציה, שכל הכסף במדינה לייך לממשלה, ואם היא אינה מטילה מכס זה פוגע בכספי המדינה. מכס הוא כס. אין שום טיבה לחשוב שאם יעלה חומר-גלם בגלל המכס לא יעלו המחירים לצרכן, ואז לפי הנסיון היצרנים שצריך לספוק מהם רווחים לא ישלמו זאת אלא ישלם הצרכן, ואלה בודאי מצרכים עמטיים. אמנם אני רואה בהודעות הממשלה שהמחירים יורדים טיום ליום, אבל אינני מציע שבסמוך לאורך ימים על נסים אלה. אני רואה בצוים מסוג זה - מכס על חומר-גלם - הכשרת קרקע לדבולאציה פתאומית, ואגיד זאת מעל במת הכנסת.

א. בהיר:

זה יהיה "פטריוטיזם" לאומי טובהק, כדי ליצור בהלה בשוק.

הינ"ר י. גורי:

אינני חוזר בי שאנחנו צריכים לקיים בירור גם לקראת הבירור בתקציב, אבל להודיע מעל במת הכנסת בקשר למטיכות לצו זה יש כעם רק אם הועדה מתאחדת. אם הועדה אינה מתאחדת, ההודעה שלי בענין בירור עוסדת בעינה אבל לא בכדי להודיע עליה מעל במת הכנסת.

ב צ ב ע ה:

ב-9 נגד 3 קולות אושר צו מס' 10 בענין היטל מכס על פלמטיקה וגומי. זכות דעה נפרדת לח"כ לוין ובר.

א. כהן:

כיון שבאשר כאן שיש עליה במחירים בעקבות עליית המכס, כדאי לסמוע אם באמת נכון הדבר. אולי לא העלינו את המכס במידה מספקת.

הינ"ר י. גורי:

קודם כל נשמע כמה הערות בענין הזהורית, וכן כדאי לסמוע תשובה אם המחירים עלו בעקבות הצו או לא.

י. סאיר:

נוכחנו לדעת שהתוצאה של הכנס המכס לתקפו היתה עליה גדולה מאוד ברשימות יבוא לאותם חמרים. מאידך לא נרשמה עד כה שום עליה במחירים לצרכן. היתה עליה מסויימת אבל רק בכמה סעיפים בודדים של חמרים שמעובדים של-ידי תהליך אכמטרוזיה, בערך בגבולות של 10%, וגם הם נבלעו בשלב המפירה הסופית לצרכן, ולמעשה אנחנו עומדים היום במצב שאין עליית מחירים.

השאלה "לכמה זמן" היא גם השאלה בקשר

לפעולת הליברליזציה. לעת עתה הרגשנו עליה גדולה בכיקוש לרשימות. תעטיה זו, לפני שהנהגנו את המכס עם הליברליזציה, עמדה במצב די גרוע מבחינת אספקת חומר-גלם, וזה רק טבעי - שבדגע שטכריזים על ליברליזציה כל צרכן רוצה להצטייד בסחורות לפחות במידה מספקת כדי ליצור באופן שוטף ולצבור מלאי שוטף של חומר-גלם לחדשיים-שלושה לעבודה, על מנת לא לעמוד בהפרעות בייצור. דבר זה הוא טבעי ואין בו שום הוכחה שהליברליזציה איננה פועלת. בכל פעם שאנו פותחים את הברז לגבי מצרך מסויים ישנה הסתערות התחלתית. אם כעבור מספר חדשים מתברר שהדבר בעינו עומד - ולפעמים זה אורך חצי שנה או שנה - לפעמים מתברר אחר כך שהיבוא יורד

בסופו של דבר, כי כל זמן שקיים קיצוב כנצלינו את ההקצבה עד הסוף וברגע שיש אטון שאפשר לקבל את החטרים בכל עת - אין הלחץ הזה. לגבי נותם חטרים לעליהם כתקיים כאן הדיון, הדבר איננו מספיק זמן בתוקף כדי להגיע לכספה סופית אם בסופו של דבר תהיה עליה גדולה מאד או לא תהיה עליה גדולה.

י. אפרתי: האם זה לא הספיע על צמצום היבוא בוצרתי ייצור כאלה שהם דומים לפלסטיקה? אולי

הרווחנו באיזה מקום אחר.

י. סאיר: בסופו של דבר, אם אמנם יהיה שימוש אמתי מוגדל במוצרים פלסטיים, זה כוכח להביא לצמצום במקום אחר. גם זה תהליך שלוקח הרבה זמן לברר אותו. היתה כאן טענה שמוצרי פלסטיקה הם תמיד יותר זולים. יצאו למוק דליים יפים מפלסטיקה והחטרים לצרכן הם 8-10 לירות. דלי מפח מגלוון, שהוא גם כן שיטושי לכסה שבים, עולה 2-3 לירות. התפלאתי לכה קונים, ובמפר לי שזה יפה ושזה בטובה.

היו"ר י. גורני: וכשום שיש כסף.

י. סאיר: נכון שיטנם מוצרים מסוייטים שבאמת השיטה בפלסטיקה יותר זול כאשר השימוש בחומר הפחליף. בציפוי חוטי-חשמל אפשר להשתמש או בתערובת גומי או בפלסטיקה. מבחינה טכנית הדברים שווים או דומים. החומר הפלסטי יותר זול כטיבה אחת: תהליך הייצור בגומי הוא יותר פעמיק. ז.א. הערך הכוסף בו יותר גבוה ויש בו אלמנט יותר קטן של טטבע חוץ בחמר-גלם שאשר בפלסטיקה. היות ועד כה הקצבנו גם את חמר-הגלם בפלסטיקה וגם בגומי ב-1.80 לירה והערך הכוסף מצלנו הוא בדרך כלל קצת מעל ל-1.80 יוצא שיש ששתמש יותר בטטבע מייצר דברים יותר בזול. אם כן, במצב שאנחנו מחוייבים לצמצם עד כמה שאפשר את השימוש בטטבע, אנו מוכרחים לעודד את השימוש באותם דברים שיש בהם ערך מוסף יותר גבוה.

מר אריאל: ענין הטכס על חמר-גלם הוא קשה מאד וכתקיים על כך דיון עקרוני במסגרת ועדת-הכספה, ואולי צריך להעתיק דיון זה למליאת הועדה. אנו מצדנו גם כן בקטנו לקיים דיון זה.

אני רוצה להזכיר מה קרה בענין חוטי הזורתיים. יצא צו טכס על צמר פנופץ וזהורית בגובה של 30%. בנובע לצמר כנופץ אטרו יצרנים שזה ארטיקל של חורף והם כבר מכרו הזמנות לקראת העונה והטלת הטכס היא טמט הפסד ישיר. הויכוח היה כאן על תקופת הביניים - אחרי שדברו על העקרון - והחוק קובע את הקריטריון כיום השחרור של הסחורה מן הטכס. אז הוטכס לתת להם שחרור עד 18 באוקטובר בלבד ואם כן כי עד אז היתה צריכה להגיע סחורה ליצור לעונת החורף. מכיון שהמעבד האניות, כשהצו הובא לדיון בוועדה אטרונו שפכיון שנעשה פה סידור כיוון אנו מבקשים לא לתת לא לזה ולא לזה. היה דיון בוועדה והיא החליטה גבי דעתנו להאריך עד 30 באוקטובר לגבי צמר-כנופץ ולא לגבי זהורית. אנשי הזהורית ראו את עצמם נפגעים. כל זמן שהיה להם סטוק הם חשבו לטווח את הענין, אולי בכל זאת תבוטל הגזירה. כשבגמר הסטוק הם בקשו סולתה הקלה בתנאי תשלום על הסטוק שנמצא בנכל ובסינו לבוא לקראתם. אנחנו מוכרחים להכניס את ההכנסה עד גמר השנה התקציבית והצענו להם שיגלוטו חלקם במזומן עד 31 במרץ וחלק בתור הלואה בנקאית, כדי שנוכל לרשום זאת. היות יש משהו מסויים בענף ההלבשה ודעתי היא, שהם פנסים להשתמש בנימוני זה כדי ללחוץ עלינו לקבל פטור גם לגבי סחורה שהוזמנה לפני שהצו בטכס לתקפו. זה נגד החוק ואיננו יכולים לעשות זאת.

י. בר: אני כודיע שאציע במליאת הכנסת להוריד את ההצעה הזאת כסדר היום, לטובת המדינה. ח"ר לויין יופיע לגבי הצו, אבל אני מבקש רשות הדיבור להציע להוריד הצעה זו לאיסור הצו כסדר היום.

היו"ר י. גורני: אתה מביא לידיעתנו אבל אין זה ענינו. זה ענינו של יו"ר הכנסת.

י. בדר:

עד כמה שאני יודע, הנוהג בכנסת בזמן
ההצבעה, להודיע ליה הן ההצעות.

היו"ר י. גורני:

אם זה נתון לסמכותו של יו"ר הכנסת, אין
זה מעסיק אותי. אם יו"ר הכנסת ישאל אותי אם
במסרה הודעה כזאת בוועדה, ואני אשיב בחיוב, אינני יודע מה המשמעות של
הדבר. אינני יודע אם יש פרוצדורה כזאת. אם כך כתוב בתקנון, אני מרכיין
למלי בפני התקנון.

י. בדר:

נמצא תקדים. אני מוסר כאן הודעה ובכנסת
אציע מה שאמרת.

היו"ר י. גורני:

מה זה מעניין אותנו מבחינת הנוהל ולמה זה
מחייב אותנו? אינני יודע אם הודעתך מחייבת
אותי לכשתור. מה יעשה יו"ר הכנסת באותה ישיבה, אין זה ענינה של הוועדה.
אינני רוצה להעסיק בזה את הוועדה. זה ענין פורמאלי-תקנוני. אני רוצה
לבדוק אם חבר הוועדה מודיע שיש לו דעה נפרדת ואחד החברים יגן עליה והוא
ידרוש רשות הדיבור להצעה, למה זה מחייב. פירוש הדבר שהיו"ר ישאל אותי
אם במסרה הודעה כזאת בוועדה.

א. בהיר:

יש לי הצעה. לפי התקנון בעניני צוי ככס
אפשר לתת דעה נפרדת ולהצביע בעד ונגד או
להטיל פרט מסויים. אין אפשרות לפי התקנון להוריד את ההצעה כסדר-היום.
יש נוהל. אני מבקש שהוועדה תחליט כי היא מודיעה לוועדת הכנסת, שהופיעה
הודעה כזאת כ"כ בדר והוא רוצה לבקש במליאה הצעה להסיד כסדר-היום
את הצו ולנסק; ואנו כבקשים שוועדת הכנסת, לפני ישיבת המליאה, תדון אם זה
לפי הפרוצדורה והנוהל, כדי שהויכוח לא יהיה בין ח"כ בדר ויו"ר הישיבה
בזמן הישיבה אלא בוועדת הכנסת לפני הישיבה.

י. בדר:

אני מקבל הצעה זו בהתלהבות.

היו"ר י. גורני:

קודם כל יש פה שאלה של זמן. הצו צריך להתאמץ
מחר לכל המאוחר. אני מתחייב רק לבדוק את הצד
הפורמאלי, אם בדרך זו ואם בדרך אחרת. מבקש את כר קטרון יחד עם ח"כ בדר
לאיכנס עתה לישיבת ועדת הכנסת ולהציג את הענין שם.

(ח"כ י. בדר ופר קטרון עוזבים את חדר הישיבות
כדי להציג את הבעיה בפני ישיבת ועדת הכנסת).

י. טרנסמן:

האם יש אפשרות לבחון עוד פעם את ענין
הזהורית בוועדת המסנה של ועדת הכספים? אני
מבקש בירור נוסף בוועדת המסנה או בוועדה בנושא זה.

מר אריאל:

כל אינפורמציה שאתם מבקשים, אנחנו עומדים
לרשותכם.

ב. סיכומי ועדת-המסנה בענין חוק סס-קניה

מר ברוך:

(מוסר על סינויים שהוכנסו על-ידי ועדת-
המסנה ועל הסתייגויות שנרשמו).

י. שר:

ברצוני להביא בפני הוועדה את השאלה שעורר
ח"כ רובין על סינויי הנוהל באישורי צוים.
איננו חושבים שדבר כזה צריך להוסיף דרך-אגב. היה נכון שתינתן לממשלה
אפשרות לדון בסינויי כזה בהזדמנות מתאימה, ומעייף זה בכלל לא היה כן
הטעיפיים שהועמדו לדיון אלא הועמדו תיקונים טכניים פנימיים וגם ענין
הרטיטה. לכן אנו מבקשים שאם הוועדה רוצה להביא את הענין לדיון, בהחלט
זהיה מוכנים להביא את הענין לדיון. לאחר קיום דיון בממשלה, אם בזמן
התקציב או בתיוון אחר לחוק שנמצא בעת בדין בממשלה. אנו מבורלים שדבר
כזה לא צריך להיעשות דרך-אגב.

ל. ספיר:

אני מבין שהנוהג הוא שועדה דנה בהצעת החוק וכחוק לביטולו הטוחלט היא יכולה להציע כל מיני שינויים. מהו הנוהג במקרה כזה?

היו"ר י. גורי:

היות ונתעוררה שאלה והמסללה טוכנה לתת את דעתה על כך, נר טרף מבקש כרגע לא לקטור בעיה זו לא לחיוב ולא לסלילה בקטר לדיון בהצעת חוק זו.

נר טטרון:

בנקודת מבט משפטית אין ספק שהועדה היתה סוטמכת. הנוהג הוא, שאם המסללה כציעה לורה של תיקונים שנוגעת כמעט בכל אחד מסעיפי החוק הטקורי, סותר להציע תיקונים נוספים. נוסף לכך יש בהצעת המסללה החלפת הסעיף הדין באישור הצוינ ע"י הכנסת. זאת אומרת, גם בנקודה זו היתה הצעת המסללה, וטבחינה משפטית וטבחינת הנוהל אין לי ספק שהיה מקום להצעת הועדה.

היו"ר י. גורי:

אני מציע לוועדה לקבל את המינטרפרטציה שלי, לאטור שאנו רוטפים את הודעת סר טרף כי המסללה תתן דעתה על הבעיה שנתעוררה. מה תהיינה המסקנות אין כטובן להתחייב טראט, והועדה כתבקשת לא להפוך לפי טעה את הענין הזה לנוטא לויכוח ולהכרעות עד שהמסללה תתן את דעתה בענין זה.

ל. ספיר:

אם תתקבל הצעתך, שום דבר אינו מחייב את המסללה לקבל הצעה אחרת או להביא אותה. ז.א. שאנו קוברים את כל העסק, ואז צריך להעלות את הענין כהצעת-חוק פרטית לסליאת הכנסת. יושבת ועדה ודנה בהצעת חוק של המסללה, ויש לה רשות טלאה לסנות סעיפים לפי הבנתה. אם ועדה כחליטה שהיא רוצה לשנות ובגא המסללה וטוענת שהענין נראה לה כחטוב, היא אומרת: תנו לי טבוע ימים לדון בענין; יכול להיות שאקח את החוק בחזרה. היא יכולה להגיד מה שהיא רוצה. פה נאטר: תוותרו על זכותכם להחליט בענין סטוייט, וטאט כך המסללה לא יכולה עוד להחזיר את החוק מהכנסת.

היו"ר י. גורי:

הענין פטוט וברור. סך טרף סטר הודעה בענין זה ויש חברי ועדה סטוכנים לקבל את הצעתו; יש טאלה טאינמ סוכנים. בטופו של דבר אנו יכולים להצביע.

א. בהיר:

אני מציע לא לקבל את הצעת ועדת-המטנה, ולקבל את הניסוח של המסללה בהצעת החוק.

ל. בדר:

האם בוועדת המטנה סעיף זה נתקבל סתוך התנגדות או בהסכמה פה-אחד?

ז. בזט:

הוא נתקבל ברוב וח"כ אפרתי ביקש להעביר זאת לדיון בטליאת הועדה.

ל. בדר:

אם כן, צריך לפתוח בדיון בענין זה בוועדה.

סר אריאל:

בקטתנו פטוטה נאד: אנחנו בעצמנו טכנייה קודמס טנביא לפניכם ובו ירוכזו הדברים בקו לנכון, להטאיר בעיה עקרונית זו לבירור בקודיפיקציה.

ל. בדר:

האם בחוק החדס יהיה כתוב טצוי טכט הט בתוקפם אלא אם הכנסת תוך חדשיים תבטל ורתט?

סר אריאל:

יכול להיות. זאת אתה מציע - אני כחמור ל - ונתווכח על כך.

א. בהיר:

טטעתי טבוועדת המטנה הוטטר מה ההבדל בין צוי טכט וצוי טס-קניה, וטדוע הט תוטכית בנוה. טונה. אולי יגידו גם פה מה הניסוקים הענייניים לכך.

סר גפני:

אין לי כאן החוטר, אבל אני יודע טכאנגליה הקיטו ועדה פרלטנטרית טיוחדת לדיון בענין זה, כי גם טט יש הבדל בנוהג הפרוצדורלי. כטיבואן טביא טחורה, עובר זמן כרגע טהוא טזטין עד טהוא טוטיא את הטחורה טהנטל. אם יתבטל הצו או

לא, הוא יוכל לחכות ולראות מה יהיה בכנסת. אם נכניס שינוי, כל היבואנים יחכו.

י. גור:

אינני סבור שקיים הבדל זה. העובדה שהופיע צו כס-קניה גם היא איננה של בית-הנבחרים וזכותו להחליט על סיסם בכדי שלא תהיה טפולציה טוקרית. כדי שזה לא יהיה אפסרי פטילים קודם כל צו ופאטרים אותו אח"כ, אבל הבעיה אם יש צורך באישור או יש אפשרות של ביטול - אם יש לה איזו שהיא סמטעות, הרי זו סמטעות פרוצדורלית פנימית של הכנסת בלבד, בטקרה הראשון הדבר נוכח לבוא לאישור בכנסת. פירוש הדבר שהועדה סוכרחה לדון בזה והכנסת סוכרחה לאשר (בטקרה של כסס ובלו). כאן אין אפשרות לא לדון. לעומת זאת לגבי צו קניה לפי החוק הקיים - יש אפשרות שלא לקיים דיון בכלל. הועדה, לפי התקנון החדש, אינה יכולה לדון כי הכנסת לא העבירה לה את העניין. אזי צריך להביא הצעה לסדר-היום ולדרוש דיון, אפשרות זו קיימת, אבל השימוש בה בסצב הנוכחי הוא מסובך. זה מביא לדיון הרבה יותר מסובך מאשר על צו כסס.

ז. סנזאביג:

מדוע זה צריך להיות טובל בחדשיים? בכל רגע אפשר להציע הצעה כזאת.

י. גור:

בכל רגע אתה יכול לעשות זאת על פי חוק. בסך חדשיים, זה על-ידי הצעה והחלטה. לכן אני חושב שלטעם אין שום סיבה להכריל כזה. אני חושב שהסיבה בזכנו היתה, שהיה זה כס סותרות ולא מס קניה.

היו"ר י. גור:

בסדינה זו יש הרבה מצרכים עלפי כל היצור של הארץ הזאת הם סותרות,

נכולם מוטרים שהם חיוניים.

י. גור:

כדי לסתום את הפה שינו את השם ל"כס קניה". שם היה כסס ובלו על הכל, וכאן היה לכל הפחות הדבר טובל לסותרות. במס קניה אין לפי דעתי שום יסוד לסוגי הזה, והוא סקסה על כולנו. אני אציע הצעה ואכתוב שהיא דחופה; מסביר שפרוצדורה הכנסת צריכה להיות דחופה, כי הדבר טובל בטקרה של חדשיים; הנשיאות תקבל זאת ובראש סדר-היום של הכנסת תופיע בכל פעם הצעה לביטול כס-קניה חדש. לכן אני מציע לסנות זאת, ואינני חושב שזה עניין של אופוזיציה דקואליציה אלא עניין של יעילות פרוצדורלית.

היו"ר י. גור:

אני מסכים שאפשר להעלות נימוקים סבירים גם בעד וגם נגד, אבל בעצם מה אופרת הסטסלה? שאתה דוחק כרגע להצבעה סאולי תאיה נגד דעתך. אם כה ואם כה, האם לא טוב יותר - אפילו סנקודת הסקפתך - שהעניין לא יוכרע לרעה כיר וירד טעל הפרק, אלא שתתן אפשרות לסטסלה לדון בכך בקטר עם הצעת החוק החדשה? אבל אם אתם עומדים על הצבעה, אצביע.

י. גור:

סתוך אסון סטויים כטר סרף, שיביא זאת באכת לדיון בטקוסות אחרים, אינני עומד

כרגע על הצבעה.

היו"ר י. גור:

אילו היה פה ח"כ רובין הייתי מציע לו אותו דבר, ואולי היה מקבל זאת. מכיון שאיננו כאן, אקיים הצבעה פורטאלית בלבד.

י. ספיר:

מאחר שהוגמה הצעה סבאה בטקוב ההצעה התיא, אתה יכול להצביע אם מקבלים

את הצעת הסטסלה.

היו"ר י. גור:

לאחר שבטענה הודעת טר סרף, שההחלטה סוכנה לתת דעתה על כך בקטר עם הצעת החוק החדשה, אני שואל כי מהנרי הועדה סוכן לדחות את הדיון הזה, הטריטורי, עד אז.

הצבעה: ברוב קולות הוחלט לדחות את הדיון כנ"ל.

ב. לוינו:

אשר לתרופות, אם יש איזה שהוא סכום שצריך להיות משוחרר כמס-קניה, הרי תרופות אריכות להיות בתוך זה, אחרי ויכוחים רבים בוועדת הסכנה הסכים האוצר לשחרר את התרופות החיוניות כמס קניה. אני התנגדתי לזה. שאלתי מהו הסכום של "תרופה חיונית" וקבלתי כמה תשובות טעניות. אשר לי אחד שבאי-כח האוצר, שאולי גם "אספירין" אינה תרופה חיונית, אבל באה השפעת האסימטית ו"אספירין" הפך לתרופה חיונית. טיטהו אשר שתרופות נגד נדודי שינה אינן תרופה חיונית ואני סבור שאדם ססגוני נודדת במסך שלשה-ארבעה לילות - בשבילו זה חיוני מאד.

ניטוקהאוצר הוא, שיש הרבה דברים שאולי הם לא רק תרופות. הצביעו על "פנטרו". אני יכול להביא דוגמאות רבות גם כן. לא התנגדתי שאם יש דברים שיש ספק אם הם תרופה או לא תרופה, עמך הבריאות יוכל להודיע שזו אינה תרופה; סקוניאק סדיצינאל" אינו תרופה. אבל אני מתנגד בהחלט לחלוקת התרופות לחיוניות ולבלתי-חיוניות. לכן הצעתי תיקון, שתיטחק הטלה "חיוניות" כן הסעיף.

הרוטם שלי, שהביאו את ההצעה להטלת מס קניות על ספרים שיותר מ-50% בהם תמונות, היתה לא מעובדת ואנשי האוצר לא חשבו עד הסוף. בישיבה הראשונה הבאתי דוגמה ושאלתי: קחו ספר ילדים שבו תמונות רבות; ענו על כך: "למעט ספרי ילדים" ואח"כ הוסיפו: "למעט ספרי טדע". אחר כך בא האוצר בהצעה: לא 50% אלא 60%. זה יביא לידי כך שירצו לעקוף את החוק. יחלקו את הספר ויטאירו בכוונה 41% בשביל להתאים זאת למסגרת החוק. זה יביא לידי כך שיוציאו יותר נייר ונחוצך יהיה לכבות טבגרון שלם של אנשינו שיקחו ספרים ויתחילו לטדוד. אין שום הגיון בחוק זה להכיל מס קניה על ספרים כפיין זה, ועל כן אני מציע להוציא זאת.

(המסך הישיבה רשמה א.פ.)

א. כהן:
הסתייגות זו היא שלי, הנימוקים העיקריים
הועלו כבר על ידי חבר הכנסת לוין. הכל
יודעים מה יקרה בסדרה האמנות. תמיד יהיה כדאי להוסיף את 40% הנותרים,
ונמצא האוצר מרוויח ולא מפסיד.

נדמה לי, ויכחיטוני נציגי האוצר אם כוונה
אני, ימין מדינה בעולם המטילה מס קנייה על ספרים, ואיני מבין למה עם
הספר דווקא צריך לפתוח פתח בענין זה וליצור תקדים.

ספרים אלה מסמכים בעיקר כמתנות לחו"ל.
למעשה אין לתושבי המדינה הזאת כל דבר אחר שהם יכולים לשלחו כתמורה
על החבילות והמתנות המתקבלות מחו"ל. כל נקפה את האפשרות הזאת. זה
סגור הטברתי-חינוכי חשוב, ואל נטיל עליו מס.

כן חושש אני שאם נתחיל מתמנות נגיע
בסופו של דבר, ברבות הימים, גם לרוטנים ולא יראו לאוצר.

ועל כן מציע אני לאוצר לחזור בו מהצעתו
זו ולסקול את הבעיה הזאת מחדש.

י. ברך:
בענין תרופות. ברור שיש שם מסויים
של תרופות, מעין תרופות, שגם אם נטיל
עליהן מס-קנייה לא יהיה בזה מסוים נזק. בדרך כלל, ברור הוא, שאסור
להטיל מס-קנייה על תרופות. הבעיה היא: באיזו מסתי הדרכים ללכת -
האם בדרך של רשימה הכוללת אותן תרופות הפטורות מס או בדרך של
רשימה הכוללת אותן תרופות החייבות במס. מבחינה מוסרית טוב היה אילו
הלכנו בדרך של עריכת רשימת תרופות החייבות במס.

מר ע. בזק:
בסעתו קיבלה הוועדה את הצעתך האוטרית:
לטעם תכשירים שטר הבריאות קבע שאינם
בגדר רפואות חיוניות.

נ. לוין:
התנגדתי אז למלה "חיוניות". אני מציע
למחקה.

הי"ר י. גורי:
צודק חבר הכנסת לוין. הסיפא אינה
מתקשרת עם הריסא. אם עומדים על הריסא
הרי יש למחוק את המלה "חיוניות".

מר אריאלי:
הבעיה היא בעיה של הגדרה וצריך לדעת
היכן למתוח את הקו. נדמה לי, יעל ידי
כך שהמסכמו כי הקובע בענין זה יהיה שר הבריאות, הבטחנו שלא תהיה
שרירות ופגיעה לרעה.

י. ספיר:
מה שלוחץ על האוצר הם אותם החוטרים
והרפואות המסמכים גם מטרות אחרות. אין
זה סוד שבתוך תמרוקים מסויים יש גם תכשירים רפואיים
הנכנסים לתוך היצירה.

א. כהן:
איני יכול לקבל את ההנחה שאין להטיל
מס קנייה על רפואות יקרות. יש אנשים
שהיו מעדיפים להשתמש ברפואות יקרות אם כי אפשר להגיע לאותו ריפוי
וטיפול גם באמצעים זולים, ואם מותר לשלם מס קנייה על טחנת-סינייים
הרי שיותר לשלם מס-קנייה על בקבוק גלולות יקרות. על כן, לא פוגע
לדעתי ניסוח זה בהטוני העם ובעניני הרפואה. הוא פוגע אך באלה
המסתמכים ברפואות מיוחדות במקום ברפואות זולות.

אשר לספרים. לדעתי יש להבדיל בין
ספרי אמנות המיוגרים בארץ, עליהם אין להטיל מס-קנייה, לבין ספרים
הטובאים מהחוץ. על אלה אפשר להטיל מס-קנייה נוסף על הטכס הטוטל
כבר עליהם.

י. גורלי:

אשר לספרים. אני מסכים בהחלט עם
בהיר ותוסך בהצעתו. אין להטיל מס-
קנייה על ספרי אמנות הסיוצרים בארץ.

אשר לרפואות. איני יודע אם הטלה
"חיוניות" הולמת אם לא, אך יש לתת לסר הבריאות האפירות להחליט
אלו רפואות הן כן בבחינת רפואות ואלו אינן בגדר רפואות.

י. גורלי:

לדעתי צריכים ספרים להיות פטורים
מס. על כל פנים אלה הסיוצרים כאן.
אפשר להגדיל את המס על ספרים המובאים מחו"ל. על ספרים מקומיים לא
הייתי מטיל בשום פנים ואופן מס קניה. הייתי מאד מאושר אילו היו
הוצאות הספרים בארץ יותר זפות, כי מה שיוצא אצלנו אינו אלא בבחינת
צניעות סוגזמת, ומכל הסותרות שיש בעולם אני מעדיף טותרות מסוג זה.
דווקא עכשיו, בקשר עם חגיגות העשור, הייתי רוצה שייצאו ספרים יפים,
עם הרבה תמונות צבעוניות.

היו"ר י. גורלי:

נדמה לי שאפשר לגשר בין הצעת חבר הכנסת
בדר לבין הצעת חבר הכנסת בהיר.

מר אריאלי:

אי אפשר להטיל מסם יותר גבוה על ספרים.
יש בענין זה אטנה בינלאומית. ההצעה
על 60% קולעת בדיוק למטרה, כי אין כמעט ספרים שיש בהם יותר מ-60%
תמונות.

היו"ר י. גורלי:

חבר הכנסת בהיר הציע פה דבר ברור מאד:
אין להטיל מס קנייה על ספרים הסיוצרים
בארץ. הטלה היא: אם ההצעה הטובת לפנינו פותרת את הבעיה ונותנת
פתרון לשאלתו של חבר הכנסת בהיר.

מר אריאלי:

באופן אבסולוטי - לא. איני יכול להתחייב
על כך. נכון הוא, שמבחינה פרקטית, ב-95%
המקרים - כן.

היו"ר י. גורלי:

סמענו את תשובת האוצר. אנו עוברים להצבעה.
קודם כל בענין הרפואות. דוטני כי אפשר
להתאחד על ההצעה האוטרית: "רפואות ותכשירים אחרים הסיוצרים לריפוי",
למעט תכשירים אשר הבריאות הוציאם מכלל זה.

ה צ ב ע ה

ההצעה האוטרית: "רפואות ותכשירים אחרים הסיוצרים לריפוי
למעט תכשירים אשר הבריאות הוציאם מכלל זה" - בתקבלה.

היו"ר י. גורלי:

עתה אנו מצביעים בענין הספרים.
הצעת חבר הכנסת בהיר אוטרית: אין להטיל
מס קנייה על ספרים הסיוצרים בארץ. בצביע את הצעתו.

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ בהיר לא להטיל מס קנייה על ספרים
הסיוצרים בארץ - בתקבלה.

היו"ר י. גורלי:

ועתה, אשר לספרים המובאים מהחוץ.
על אלה אין הוועדה מתנגדת להטיל מס
קנייה, ואם אי אפשר להטיל מס-קנייה, נדמה לי שאפשר לאחד את הוועדה
סביב הצעה האוטרית להגדיל את המס על ספרים המובאים מהחוץ.

סר אריאל:

אין אנו יכולים להטיל מכס על ספרים
היות ואנו חברים לאגודה בינלאומית

האוטרת עלינו. אין זה אסור עלינו בחוק,

לא נטיל מכס קנייה. זה בניגוד לכדיניות
הטובהקת של מכס הוא מעין מכס על תוצרת הארץ. לא כן
מכס קנייה. לגבי מכס קנייה יש לנו קו ברור ולא נסברו בגלל הספרים.

היו"ר י. גורי:

לאחר ששמעה הוועדה ברורות כי אי אפשר
להטיל מכס על ספרים אלה היא עומדת בפני
אלטרנטיבה: הלוותר בכלל על מע"ף של מכס קנייה או להסכים שגם על ספרים
המיוצרים בארץ, באחוז קטן מאד, יוטל מכס קנייה.

י. בדר:

אם אדוני יתן לי פנאי אוכיח, כי בזמנו
הוצא צו מכס על ספרים מסויימים והוא
בוטל לפי דרישת הוועדה זו, ובמקום ספרים כתוב עתה בצו אלבוטים.
עובדה היא, כי הוצא בזמנו צו מכס זה.

היו"ר י. גורי:

אני מציע הוועדה בהרכב ד"ר קיסרון,
סר בפני, סר אריאל וחברי הוועדה
בדר ובהיר יבררו את הבעיה ויביאו את סיכומיהם סחר.

סר ש. בזק:

ברצוני להביא לידיעת הוועדה, כי
בסיכום וועדת המסנה בקטר לחוספת ב' הוטל
שיו"ר וועדת המסנה, חבר הכנסת אפרתי, יודיע מעל במת הכנסת כי הטלה
מסקנות הכלולה בתוספת זו אינה כוללת חלב.

כן הוחלט להוציא את המלים "למעט
ספרים". היינו, על ספרים לא יוטל מכס קנייה.

אשר לפניית יצרני הנעלים. הוחלט,
וזו בהסכמת האוצר, כי ההוראה על זיכוי של 5% מכס קנייה שיינתן
לחייבי מכס המשלמים את המס במועד בטוומן - תחולתו טיום 1.4.57.

ז. סוזאייב:

הייתי חבר וועדת המסנה. בשעת הסיכום
הייתי חולה והעברתי את הצעותי לזכיר
הסיעה. לגבי יתי הצעות פסק היועץ המשפטי בוועדה שזה נושא חדש. אני
סערער על כן, ואם באטת פסקו זאת הריני סבס להעביר את הדבר לוועדת
הכנסת יהיה הפוסק בענין זה. הצעתי כשהו לגבי עולים. במקרים רבים
פנימים אתם העולים מצרכים מסויימים לשיטוסם האיטי, אך לבסוף סוכרים
את המצרכים הללו כדי להפוך את הסחורה לכסף. ברגע שהם סוכרים את
הסחורה - חל על הסחורה הזאת חובת תשלום מכס קנייה. על כן לא סתנהל
הפסוד הזה בצנורות הסחר הרגילים, אלא ברחובות, על-יד הדואר למשל.
נציגי האוצר אמרו, שהם עוצמים עין. על כן הצעתי, ולדעתי יש
בהצעתי זו הגיון, שיתירו לעולה הרוצה לסכור סצוך לבוא לסכור מכס קנייה
ולשלם רבע מכס הקנייה או סכום אחר, כך שהסחורה תוחתם בחותמת של מכס-
קנייה, ויוכל הסוכר לסכרה בכל מקום שירצה בו.

היו"ר י. גורי:

אני מציע איפוא לצרף גם את חבר הכנסת
סוזאייב לוועדה שתפקידה יהא לבדוק
אם באטת הסדובר בנושא חדש אם לא, ואם לא - חרון וועדה זו גם לגופו
של ענין.

ז. סוזאייב:

אני מקבל את הצעתך בהסתייגות אחת: איני
מתחייב לקבל חוות דעתה של וועדה זו
לגבי ההחלטה של נושא חדש. אני יוטר לי זכות לערער בענין זה בפני
המקום יהיה הפוסק בענין זה.

היו"ר י. גורי:

אני מקבל הסתייגות זו שלך.

הינו"ר י. גורלי:

עלינו לעבור עתה על ההסתייגויות.

פר. ט. בוזק:

חבר הכנסת סוזאייב מציע לטחוק סעיף 1.
חברת הכנסת וילנסקה מציעה לטחוק פיסקה
(2) הסדורה על שינוי בהגדרות מפירה.
חבר הכנסת רובין מציע הגדרה אחרת במקום
ההגדרה בדבר השימוש בהגדרות.

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת סוזאייב - לא נתקבלה.

הצעת חברת הכנסת וילנסקה - אין תוסכים - לא נתקבלה.

הצעת חבר הכנסת רובין - אין תוסכים - לא נתקבלה.

סעיף 1 - נ ת ק ב ל
ועתה לסעיף 2.

פר. ט. בוזק:

חבר הכנסת סוזאייב מציע לטחוק.
חברת הכנסת וילנסקה מציעה נוטח אחר

במקום סעיף א

ה צ ב ע ה

הצעת חבר הכנסת סוזאייב - לא נתקבלה.

הצעת חברת הכנסת וילנסקה - אין תוסכים - לא נתקבלה.

סעיף 2 - נ ת ק ב ל

הינו"ר י. גורלי:

בזה עלינו לסיים היום. הזמנו לישיבה
זו את מבקר המדינה על סגת לסיים את
הדיון בחוק מבקר המדינה. נעבור עתה איפוא לדון בסעיף זה העומד על
סדר-יוספה של הוועדה.

המסך הדיון בחוק מבקר המדינה

הינו"ר י. גורלי:

בישיבה הקודמת דנו בענין הזזה התאריכי
חבר הכנסת ברזל לא הסכים לדחות את הגשת
סיכומיה והצעותיה של הוועדה ל-15.8. על כן הוכרחנו לעשות הוראת-יעצה.
ברור שעל ידי הזזה אחת - זו הכל בשטח שבוועות, וסי שאינו רוצה בהזזה
כללית חייב להציע תיקון לנוסח. ב-15.2 מגיש מבקר המדינה את הדו"ח
לשר המוצר. ב-31.3 הוא מונח על יולחן הכנסת. ב-15.8 - מגישה הוועדה
את סיכומיה והצעותיה.

אם אין הצעות אחרות - אני רואה את

ההצעה הזאת כאילו נתקבלה.

סעיף 11(ג)

י. ברזל:

בסעיף זה אני מציע פסולה: "דאז מבקר
המדינה באיסור וועדת הכספים".

הינו"ר י. גורי:

אולם כאן דנים אנו באותה תקופה וועדת הכספים אינה יודעת על הדו"ח.

מר ע. בנק:

אנו דנים בדבר שכבר הוחלט עליו: לפי הצעת הסבקר - יחולו כל הכללים החלים על הדו"ח של מערכת הבטחון גם על הענין הזה. דין המחיקה מהדו"ח הכללי כדין מחיקה מהדו"ח של מערכת הבטחון.

י. בר:

לפי הנוסח המוצע כאן יוצא שמותר הכל להוציא ומותר הכל למחוק. ברור הוא שניתן למחוק מה שלא טוב מטעמי בטחון. כן אני יכול להסכים עם כך שלא הכל ניתן לפירטוט מבחינת טובת יחסי חוץ של המדינה. יכול להיות גם מקרה שלישי, אולם מתנגד אני למתן סמכות כללית. עצם קיום סעיף בלתי מוגבל בענין זה מערער את אסון הציבור בסבקר המדינה. תמיד יישאר מקום להתחזרות בוטמים.

הינו"ר י. גורי:

דאגתך שהענין נסגר לשיקול דעת אקסקלוטיבי של סבקר המדינה אינה במקומה, כי אם הסבקר החליט למחוק פיסקה או קטע, הוא מביא את הדבר בפני וועדת הכספים, והיא הפוסקת והמחליטה בענין זה.

סבקר המדינה נ. מוזס:

בפנינו שתי שאלות: שאלת הפרוצדורה ושאלת התנאים הענייניים.

י. בר:

אני מסיר את ענין התנאים.

סבקר המדינה נ. מוזס:

אשר לפרוצדורה. אני מבין שעלינו יהיה לתקן את הנוסח המוצע כך: היות ועל כה נקבעה פרוצדורה מסויימת לגבי הדו"ח על הבטחון לפני שהוא מונח על שולחן הכנסת יחולו אותו הסדר גם על שינויים ומחיקות הקשורות בדו"ח הכללי בתקופה שבין 15.2 לבין סוף מרס.

י. בר:

אני מציע לכתוב: "לצדף חלקים מסויימים של הדו"ח הכללי לדו"ח על מערכת הבטחון".

הינו"ר י. גורי:

הנוסח הסופי עוד יבוא. הסכסכו בינתיים על העיקרון.

סבקר המדינה נ. מוזס:

הסכסכו איפוא על הפרוצדורה, ועתה - מה התנאי המוקדם למחיקה? מה קנה-המידה? שתי סותר למחוק? הועלתה פה הצעה שיש בה טעם הרחבה, והיא אוסרת: מבחינת טובת המדינה. היתה הצעה האוסרת: מבחינת טובת יחסי חוץ של המדינה והיתה הצעה אני האוסרת: מבחינת האינטרסים החיוניים של המדינה. לפי דעתי מאפשרת הפרוצדורה שהסכסכו עליה על סגרת רחבה באשר לתנאים.

הינו"ר י. גורי:

לפי דעתי די בבטחון המדינה וביחסי חוץ של המדינה, אולם לאחר שקבענו כי הדבר נתון מפילא לבקרתה של הוועדה, ואין הסבקר מחליט בענין זה על דעת עצמו, אפשר, מנקודת השקפה שלי, לכתוב גם "מבחינת האינטרסים החיוניים של המדינה", אם כי איני רואה כל הכרח בכך.

י. בר:

קיימת כאן אי-הבנה גמורה לגבי תפקיד סבקר המדינה ולגבי חובות הוועדה. אין אנו מבחינת מוסד מטשלת או מוסד קואליציוני. אנו מייצגים ציבור. צבור הבוחרים רשאים לדרוש ממנו, כי הדברים לא יישמרו בסוד, אלא באותם המקרים שהוא עצמו רואה אותם כמספיקים. אני מתנגד איפוא להכללה. המלים "עניינים חיוניים" נותנים אפשרות לרוב הוועדה להוציא כל דבר מהדו"ח של הסבקר.

א. בחיר:

אני מציע שייכתב: "לשם פגיעת פגיעה בבטחון המדינה וביחסי חוץ שלה".

י. טרבלסי:

בעיני טוב יותר הנוסח האוסר: "לשם שמירה על בטחון המדינה ומניעת פגיעה ביחסי חוץ שלה".

אנו מצביעים.

היו"ר י. גורי:

הנוסח האוסר: לשם יסירה על בטחון המדינה וטניעת
פגיעה ביחסי-חוץ שלה - בתקבל.

ס ע י ה 11 (ד)

אני מציע במקום "יטציא הטבקר את הדין
וחשבון לוועדה" שילכתב "יטציא הטבקר

י. גורי:

את הדין וחשבון לכנסת.

זה מקצועי מדי בשביל שליחת הכנסת. איני
מתנגד לכך עקרונית, אך בדעה לי שזה לא
יעניין את הכנסת. תמיד הוכל הוועדה להחליט על העברת הדו"ח לכנסת.

מבקר המדינה ו. סוזס:

אני עומד על הצעתי.

י. גורי:ה צ ב ע ההצעתו של חבר הכנסת בדר - בתקבלה.

אני רוצה לקרוא את סעיף 13. לאחר שנדרש
בו אפשר יהיה לחזור ולדון בסעיף הקודם.

היו"ר י. גורי:

עלינו לדון גם בהצעות הנוספות של חבר הכנסת בדר. לא נעשה זאת עתה.
עלינו יהיה לקיים עוד ישיבה אחת עם הטבקר.

אני מסיים את הישיבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.10